

Sygn. akt II Ka 124/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

25 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Robert Rafał Kwieciński

Sędziowie: sędzia Agata Wilczewska

sędzia Anna Klimas

Protokolant: st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale Krzysztofa Szczesiaka prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2020 r.

sprawy **L. M.**

oskarżonego z art. 291§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

i **M. K.**

oskarżonego z art. 291§1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców obu oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 25 lutego 2020 r. sygn. akt II K 1542/16

1. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.
2. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata S. N. i adwokata K. C. kwoty po 516,60 zł z tytułu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonym z urzędu w postępowaniu odwoławczym.
3. Zwalnia oskarżonych w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Anna Klimas Robert Rafał Kwieciński Agata Wilczewska

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 124/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	

1. **CZĘŚĆ WSTĘPNA**

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 25 lutego 2020r., sygn. akt II K 1542/16

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów	

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, mający wpływ na treść tego orzeczenia poprzez przyjęcie, iż oskarżony co najmniej godził się z tym, iż pobrane przez niego pieniądze uzyskane zostały za pomocą czynu zabronionego, podczas gdy zebrane w sprawie dowody prawidłowo zinterpretowane nie pozwalają na dokonanie takowego ustalenia, - rażące naruszenie przepisu postępowania mające istotny wpływ na treść zapadłego rozstrzygnięcia, tj. art. 167 k.p.k. w zw. z art. 202 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez brak przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych psychiatrów na okoliczność poczytalności oskarżonego w chwili zarzucanego mu czynu, co miało wpływ na treść rozstrzygnięcia i uniemożliwiło Sądowi I instancji prawidłową weryfikację kwalifikacji prawnej czynu, którego popełnienie zarzuca się oskarżonemu, w sytuacji istnienia uzasadnionej wątpliwości co do poczytalności skazanego, wynikającej między innymi ze złożonych przez niego wyjaśnień,	# zasadny
2.		# częściowo zasadny
3.		# niezasadny
4.		niezasadny
2.		niezasadny
		niezasadny

	- z ostrożności procesowej na podstawie art. 438 pkt. 4 k.p.k. wyrokowi zarzucono rażąco niewspółmierność kary, - rażąco niewspółmierność orzeczonej w pkt. 8 wyroku kary za przypisany oskarżonemu czyn z art. 291 § 1 k.k., tj. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary 70 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł, której dolegliwość przekracza stopień winy oraz stopień społecznej szkodliwości czynu, nienależycie uwzględnia właściwości i warunki osobiste sprawcy, co czyni z niej karę niesprawiedliwą	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się uchybień w ocenie dowodów, którą przeprowadził Sąd I instancji. Ocena dowodów przeprowadzonych w toku postępowania pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art. 7 k.p.k.), gdyż została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.).Sąd wydał wyrok na podstawie analizy całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności, mających znaczenie dla przedmiotowego rozstrzygnięcia, wobec czego ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie uchybia treści art. 410 k.p.k. W pierwszej kolejności odnosząc się do zarzutów zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego		

Ł. M., podkreślić należy, iż wbrew twierdzeniom tegoż obrońcy zebrany w sprawie materiał dowodowy w całej rozciągłości pozwalał na przypisanie temu oskarżonemu czynu z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Przede wszystkim podkreślić należy, iż mając na uwadze okoliczności w jakich doszło do popełnienia przedmiotowego występkę, nie mogło budzić wątpliwości, że oskarżony ten co najmniej godził się z tym, iż pobrane przez niego pieniądze zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego. W tym zakresie w szczególności wskazać należy, iż do oskarżonego podeszli zupełnie obcy mężczyźni, nie posługujący się biegle językiem polskim, wyglądający na obcokrajowców, S. – jak podał sam Ł. M. – i poprosili go, by ten wypłacił z banku kwotę 30.000 zł. Oskarżony przecież bez zawahania dość, że zgodził się na propozycje tychże ludzi to nadto okazał się im swoim dowodem osobistym. Za przysługę tę otrzymał jedynie 200 zł. Zwrócić również należy uwagę, że sam oskarżony w swoich wyjaśnieniach wskazał, iż został poinstruowany, że musi nauczyć się zapisanego dla niego nazwiska na pamięć i dopiero podejść do okienka bankowego. Należy także szczególnie podkreślić, że oskarżony Ł. M. w złożonych przez siebie wyjaśnieniach przyznał, że miał świadomości, że pomaga przestępcom, a drugi raz by tego nie uczynił. Dodatkowo ci nieustaleni mężczyźni nie wchodzili do sali pocztowej, nie podchodzili z nim do okienka, a on – na co wyżej wskazano – musiał nauczyć się na pamięć nazwiska K.. Nie może również umknąć uwadze Sądu, iż oskarżony był już wcześniej karany za przestępstwo oszustwa, działał w warunkach recydywy, w

chwili czynu miał skończone 34 lata nie można mówić, że był niedoświadczoną i naiwną osobą, która została wykorzystana przez sprawców przestępstwa.

Reasumując: wszystkie ww. okoliczności, podane przez samego oskarżonego ocenione w zgodzie z zasadami wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego, wskazują, że wymieniony działał co najmniej z zamiarem ewentualnym.

W ocenie Sądu Okręgowego oczywiście niezasadny był również zarzut naruszenia przez Sąd I instancji 167 k.p.k. w zw. z art. 202 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez brak przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych psychiatrów na okoliczność poczytalności oskarżonego w chwili zarzucanego mu czynu, bowiem na żadnym etapie tak postępowania przygotowawczego, jak i sądowego nie zaistniały takie okoliczności, które mogły by budzić wątpliwości co do stanu poczytalności oskarżonego w chwili zdarzenia. Natomiast podnoszona przez obronę kwestia niekonsekwentnie składanych wyjaśnień przez oskarżonego Ł. M. , w ocenie Sądu Okręgowego nie stanowi uzasadnionych wątpliwości co do stanu psychicznego oskarżonego a jedynie nieudolną próbę uchylecia się przez tego oskarżonego od odpowiedzialności karnej. Sam oskarżony szczegółowo podczas śledztwa opisał zdarzenia, podał, że miał wylew, ale było to przed laty i obecnie nie korzysta z jakiegokolwiek pomocy lekarskiej, nie odczuwa dolegliwości, nie leczy się psychiatrycznie, neurologicznie i odwykowo (k. 1409 i 1623).

Natomiast odnosząc się do zarzutu rażącej niewspółmierności kary zawartej w obu apelacjach to wskazać należy, iż pojęcie to wskazane w art. 438 pkt. 4 k.p.k. w związku z jego ocennością było przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego w wielu orzeczeniach. W wyroku z dnia 11 kwietnia 1985r. (V KRN 178/85, OSNKW z 1995r. Nr 7-8, poz. 60) Sąd Najwyższy podkreślił, że zarzut niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, to nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy, innymi słowy – gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą. Jednocześnie w innym wyroku tego Sądu z dnia 2 lutego 1995r. (II KRN 198/94 – OSNPP z 1995r. , z.6, poz.18) wskazano przy rozważaniach odnośnie rażącej niewspółmierności kary, iż nie chodzi o każdą ewentualną różnicę co do jej wymiaru, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby – również w potocznym znaczeniu tego słowa – rażąco niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować.

W świetle tak ukształtowanego orzecnictwa Sądu Najwyższego oraz uwzględniając wszystkie okoliczności sprawy nie można mieć zastrzeżeń do rozstrzygnięć Sądu Rejonowego o karze wymierzonej tak oskarżonemu Ł. M., jak i oskarżonemu M. K. i to w zakresie kary pozbawienia wolności, jak i kary grzywny. Sąd I instancji

należycie przy tym uzasadnić, dlaczego wymierzył im za przypisany występki taką a nie inną karę pozbawienia wolności oraz karę grzywny, zaś z przedstawioną w tym zakresie argumentacją należy w pełni się zgodzić. Podkreślić również należy, iż zarówno kara pozbawienia wolności w wymiarze 7 miesięcy wymierzona wobec Ł. M. jak i kara 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona wobec M. K. stanowi karę wymierzoną w dolnej granicy ustawowego zagrożenia za przypisany oskarżonym czyn. W tym miejscu należy również zwrócić uwagę, iż oskarżony Ł. M. zarzucanego czynu przecież dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa.

Wątpliwości Sądu Odwoławczego nie budzi również wymierzona wobec ww. oskarżonych kara grzywny, która w sposób należyty uwzględnił możliwości zarobkowe oskarżonych.

Wobec powyższego zarzuty skarżącego stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu orzekającego.

Wniosek

- zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego Ł. M. od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa ewentualnie zmianę kary orzeczonej wobec oskarżonego za możliwie łagodną ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania,

- zmianę przedmiotowego wyroku w zaskarżonej części poprzez orzeczenie w stosunku

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

do oskarżonego M. K. kary zdecydowanie łagodniejszej, ewentualnie uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacjach obu skarżących, a nie znalazł przy tym uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1 Wina i sprawstwo oskarżonego Ł. M. a także wymierzona kara wobec obu oskarżonych	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Sprawstwo oskarżonego i wina Ł. M. w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów i prawidłowo	

ustalonego stanu faktycznego nie budzi wątpliwości Sądu odwoławczego. Nie budzi zastrzeżeń także orzeczona kara zarówno wobec oskarżonego Ł. M., jak i M. K..	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

0.1		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		

0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2. 3.	Uwzględniając, iż również w toku postępowania odwoławczego oskarżeni reprezentowani byli przez adwokatów wyznaczonych z urzędu Sąd na podstawie § 4 ust.1-3 i 17 ust. 2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2016 poz. 1714 z późn. zm.) zasądził na rzecz adw. S. N. i adw. K. C. kwoty po 516,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Na podstawie art. 624 k.p.k. Sąd Odwoławczy zwolnił oskarżonych w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

7. PODPIS
Agata Wilczewska Robert Rafał Kwieciński Anna Klimas

0.11.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego Ł. M.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina i orzeczona kara		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# Zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego M. K.

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	orzeczona kara	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmiana